Placat

for Island,

angaaende

Udvidelse af Udpantningsretten og nærmere Bestemmelse af Fremgangsmaaden ved Udpantninger.

Opid Bréf

fyrir Island,

vidvíkjandi

ríkkun fjárnámsréttarins og nákvæmari ákvørdun aderdarhátta vid fjárupptektir.

Kjøbenhavn, den 2den April 1841.

Kjøbenhavn.

Trykt hos Directeur Jens Hostrup Schultz,
Kongelig og Universitets-Bogtrykker.

Vi Christian den Ottende,
af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg, Gjøre vitterligt: at Vi, foranlediget ved et derom gjort Forslag af den i Følge allerhøieste Rescript af 22de August 1838 til Overveielse af Islands Anliggender i Reikevig sammentraadte Forsamling, have ladet Vore troe Provindsialstænder for Sjælland, Fyen og Lolland-Falsters Stift samt Island og Færøerne forelægge et Udkast til en Placat, hvorved Udpantningsretten udvides i Overeensstemmelse med den under 2den November 1836 udgivne almindelige Placat, for Vort Rige Danmark, og den Fremgangsmaade, der ved Udpantninger skal finde Sted, ordnes saaledes som det er skeet ved Forordningen 2den Juni 1830, dog med de Forandringer som de locale Forhold gjorde fornødne. Efter herom at have modtaget fornævnte Vore

Vér Christian hinn Áttundi,

af Guds Nád, Konúngur í Danmørk, Vinda og Gauta, Hertogi í Slésvík, Holstein, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Oldenborg,

Gjørum vitanlegt: ad Vér, í tilliti til framvarps nokkurs sem gjort hefir verid af þeirri eptir sérlegu Koníngsbréfi af 22um Agústi 1838 til yfirvegunar Íslands málefna í Reikjavík samankomnu Nefnd, høfum látid framleggja uppkast nokkurt fyri Vor trúu Umdæmastønd fyri Sjáland, Fjón og Láglands-Falsturs Stifti, svoog Ísland og Færeyar, til Opins Brefs, med hvørju fjárnámsrétturinn ríkkast, samkvæmt því þann 2an Novémber 1836 útgefna almenna Opna Bréfi fyri Vort ríki Danmørk, og sá adferdarháttur, er brúkast á vid fjárnám, lagast þannig sem á er kvedid í Tilskipuninni af 2um Júni 1830, þó med þeim breytingum er orsakast hljóta af landsins sérlega ásigkomulagi. Eptir ad Vér høfum medtekid fyrrnefndra Vorra Umdæma-

Provindsialstænders allerunderdanigste Betænkning, have Vi fundet for godt at byde og befale som følger:

§ 1.

Ligesom flere for Island udgivne Lovbestemmelser udtrykkelig hjemle Udpantning for adskillige offentlige Afgifter, saaledes skal det for Fremtiden være en almindelig Regel, at ikke blot alle Vor Kasse tilkommende Skatter og Afgifter, men ogsaa alle de Kirker, offentlige Stiftelser, Communer og Embeder tilkommende Indtægter, der hidrøre fra de i Anordningerne indeholdte umiddelbare Bud eller fra en i samme grundet Repartition, skulle kunne inddrives ved Udpantning, dog kun forsaavidt Inddrivelsen iværksættes inden 2 Aar fra den Tid, at Ydelsen er forfalden til Betaling.

§ 2.

Udpantning for alle de i § 1 ommeldte Afgifter m. v. bliver i Reikevig Kjøbstad at foretage af Byefogeden med tvende tiltagne Vidner, efterat der 8 Dage forud er foregaaet Advarsel til Restancedragerne; hvilken, forsaavidt Præstationen er af det Slags, som kun paahviler Een eller flere Enkelte, bør gives den eller de Paagjældende ved Stævnevidnerne, hvorimod det med Hensyn til Skatterestancer og slige almindelige Afgifter overlades til Reqvirenten enten at bruge denne Fremgangsmaade eller en almindelig Indkaldelse ved Opslag paa offentlig Sted eller Trommeslag, dog uden at Restanternes Navne opgives. Udenfor Reikevig foretages Udpantning af vedkommende Repstyrer, lige-

standa allraundirgéfnasta álit þessu efni vidvíkjandi, hefir oss þóknast ad bjóda og skipa sem fylgir.

§ 1.

Eins og nokkrar fyrir Ísland útgefnar Laga-ákvardanir med berum ordum heimila fjárupptekt, þegar ýms alþjódleg útgjöld eiga ad lúkast, svo skal þad líka vera almenn regla eptirleidis, ad fé megi gjörast upptækt, eigi ad eins hjá þeim sem ekki hafa goldid þá skatta og afgjöld er Vorri féhirdslu bera, heldur og einnig hjá þeim er eigi hafa borgad þau gjöld til kirkna, þiódstiftana, sveita og embætta, sem annadhvort eru einmidt tiltekin í Tilskipananna bodum, edur ákvednar í nokkru á þeim grundvölludu deilingarskjali, þó einúngis ad svo miklu leiti sem fjárupptektin framkvæmist innan tveggja ára eptir réttan gjalddaga þess er lúkast átti.

§ 2.

Fjárupptaka allra þeirra í 1ta § umgetnu afgjalda á í Reikjavíkur kaupstad ad framkvæmast af Býfógetanum med tveimur tilkvöddum vottum, átta dögum eptir ad Vidvörun hefir skuldunauti birt verid, og á hún, ad svo miklu leiti gjaldid er þess kyns, ad þad á ad lúkast af einum manni edur ímsum stökum mönnum, ad gjörast hlutadeiganda edur slíkum hlutadeigendum, af stefnuvottum, hvarámót þad, med tilliti til skuldaeptirstödva af skattgjaldi edur slíkum almennum útgjöldum, á ad gefast á fjárnámskrefjanda vald, hvort hann vilji nota sér af fyrrtédum adferdar hætti, ellegar almennu fyrikalli, uppfestu á opinberum stad edur gjördu med trumbuslætti, þó án þess ad skuldu-

ledes med 2 tiltagne Vidner, efterat Restanterne 8 Dage forud ere blevne advarede, enten ved Tillysning paa Kirkestævne, dog uden Navns Nævnelse, eller, naar de kun ere Enkelte, ved Stedets ordinaire Stævnevidner. Restancefortegnelsen bør for Reikevigs Vedkommende være forsynet med Amtmandens, men, forsaavidt Landet angaaer, med vedkommende Sysselmands Paategning om, at Restancen kan inddrives ved Udpantning, dog paa Reqvirentens eget An- og Tilsvar forsaavidt Restancens Rigtighed betræffer. Med Hensyn til kongelige Skatter vil dog Amtmandens Paategning paa Restancefortegnelserne altid være nødvendig.

§. 3.

Det Gods, som ved Udpantningsforretningen udlægges, bliver, saafremt Restancen ikke inden 14 Dages Forløb er betalt, efter foregaaende Bekjendtgjørelse, af den, som har foretaget Udpantningen, foranstaltet bortsolgt ved offentlig Auction og kan indtil den Tid forblive hos Skyldneren, saafremt han vil indestaae for samme, og Byefogeden eller Repstyreren skjønner, at det kan betroes ham. I modsat Fald hensættes det under Byefogedens eller Repstyrerens Bevaring paa det nærmeste beqvemme Sted, og, dersom det er Kreature, indtinges de paa Foder saa billigt som muligt. Saafremt det ved Auctionen udbragte Beløb overstiger den Sum, hvorfor Udpantning var at foretage, med paaløbne Omkostninger, betales det Overskydende tilbage til Skyldneren. Iøvrigt maa Haandværks-Redskaber, uundgaaeligen fornødent Bohave eller andet, som er Skyldneren til hans Næringsdrift uomgjæn-

nautar séu nefndir á nafn. Annarsstadar enn í Reikjavík framkvæmist fjárupptekt af hlutadeiganda hreppstjóra, líka med tveimur tilkvöddum vottum, eptir ad skuldunautar 8 dögum ádur hafa verid vidvaradir, annad hvort med auglýsing á kirkjufundi, samt án þess ad nokkur sé nefndur á nafn, ellegar, ef þeir einúngis eru stokumenn, af sérhvors stadar reglulegu stefnuvottum. Skulda-uppskriftinn-á, ad því leiti sem Reikjavík vídvíkur, ad vera útbúinn med Amtmannsins, enn annarstadar á landinu med hlutadeiganda sýslumanns áteiknun rumþvm ad skuldinn megi heimtast med fjárupptekt, þó svo ad krefjandi sjálfur fullkomlega ábirgist rétta upphæd skuldarinnar. Med tilliti til skattgjalds þess er konúngi ber, verdur þó Amtmannsins áteiknun á skulda-uppskriftina ætíd naudsynleg.

§ 3.

Ef skuldinni ekki innan 14 daga er lokid, á sá, sem hefir framkvæmt fjárupptektina ad gjöra þá rádstöfun, ad þad góts, sem upptækt er gjört med fjárnáminu, eptir undangenginni auglýsing, sé selt á opinberri Auctión og má þad, allt til þess tíma, vera í skuldunautsins vordslum, ef hann vill ábirgjast þad á medan, og Býfógetin eda Hreppstjórin ætla ad honum megi fyri því trúa. Í gagnstædu tilfelli á gótsíd ad takast í Býfógetans eda Hreppstjórans geymslu á næsta stad sem þar til er hentugur; sé þad kvikfénadur, á hann ad setjast á fódur, mót svo sanngjarnri borgun sem ordid getur. Ef þeir peníngar, sem víd Auctiónina innkoma, yfirstíga upphæd þess gjalds er heimtast átti med fjárupptekt og líka þann kostnad er þaraf hefir hlotist, á þad sem afgángs verdur ad endurgjaldast skuldunauti. Annars meiga handverkstól, hin allranaudsynlegustu búsgögn, edur annad sem skuldunauti er

geligen nødvendigt, ikke udlægges, saalænge andre undværligere Effecter af Skyldneren paavises, eller hos ham forefindes.

§ 4.

For enhver Udpantningsforretning tilkommer Byefogeden 16 ß. og hver af de af ham medtagne Vidner 4 ß. Betalingen til Repstyreren og de af ham medtagne Vidner erlægges efter Sportelreglementet 10de September 1830 § 70 og 74, ligesom ogsaa Stævnevidnerne for deres Forretning nyde Betaling efter samme Reglements § 63. For disse Betalinger bliver tillige at give Udlæg under Udpantningsforretningen.

§ 5.

Dersom den, hvem Udpantning er overgaaet, maatte trøste sig til at bevise, at den Fordring, for hvilken Udpantning blev iværksat, var betalt, eller han iøvrigt maatte have nogen Erindring mod Fordringens Rigtighed, er han beføiet til at sagsøge Reqvirenten til derfor at give ham Skadeserstatning. Dette Søgsmaal kan han, efter foregaaende Klage til Forligelsescommissionen, uden Hensyn til Reqvirentens Værneting, anlægge ved den Jurisdiction, hvorunder Udpantningen er giort, men det bør paabegyndes i det seneste inden 3 Maaneder fra Forretningens Dato.

§ 6.

I Henseende til Inddrivelse af Jordebogsafgifter hos de Kon-

ómissandi til hans bjargrædis, ekki upptæk gjørast, medan adrir hlut- ir, hvørra hann heldur gjæti án verid, ávísast af skuldunauti edur finnast í hans umrádum.

§ 4.

Fyri sérhvorja upptektargjørd bera Býfógetanum 16 skildíngar og hvørjum þeirra af honum tilkvøddu votta 4 skildíngar. Hrepp- stjórans og þeirra af honum tilkvøddu votta kaup gjaldist eptir Auka- tekjureglugjørdinni af 10da September 1830 70 og 74 § enn stefnu- vottanna, fyri þeirra ómak, eptir sømu reglugjørdar 63 §. Þad gjald, er til þessara kaupa gengur, á líka upptækt ad gjørast med fjárnámsgjørdinni sjálfri.

§ 5.

Ef sá, sem fyri fjárnámi hefir ordid, kann ad treysta sér til ad sanna þad, ad sú krafa, fyri hvørja fjárupptektin var framkvæmd, hafi goldin verid, edur hann annars kann ad hafa nokkud á móti sjálfrar krøfunnar rétta gyldugleika, sé honum heimilt ad ákjæra krefj- anda til tilhlýdilegra skadabóta. Þessa málssókn má hann, ad und- angenginni kløgun til sáttanefndarinnar, án tillits til fjárupptektar- krefjandans varnarþings, hofda í því løgsagnarumdæmi, í hvørju fjárnámid var gjørt, enn hún á ad byrjast í sídasta lagi innan þrig- gja mánada frá þeim degi, á hvørjum þad var framkvæmt.

§ 6.

Í tilliti til heimtunar Jardabókarafgjalds hjá Konungsins land-

gelige Leilændinger, skal det forøvrigt have sit Forblivende ved Placaten af 21de Mai 1829.

Hvorefter de Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet i Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavn, den 2den April 1841.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

Stemann.

Ørsted. Lange. Bentzen. Holm.

setum, á annars framvegis að breytast eptir Opnu Brefi af 21ta Maí 1829.

Hvareptir Hlutaðeigendur sér allraundirgefnast hegða eiga.

Gefið í Vorum Konunglega Aðsetursstað Kaupmannahøfn,
þann 2ann Aprílis 1841.

Undir Vorri Konúnglegu Hønd og Innsigli.